

1 Top Bob

Tik tak, tik tak!
Daar heb je de hakken van
mevrouw Dril.
Ze komt de trap af.
Zoals altijd tril ik er wakker van.
Ik rol gewoon bijna mijn mand uit!
Elke dag hetzelfde verhaal.
Het went nooit.
Want ik ben geen morgenhond.
Maar meneer en mevrouw Dril zijn wel
morgenmensen.
Ze maken elke morgen lawaai.
Zo meteen ga ik weer gezellig met ze doen.
Met mijn staart kwispelen en tegen ze
opspringen.
Een bal ophalen die zij weggooien en net doen
alsof ik hem niet wil teruggeven.
Grommen als ze 'poes' roepen.
Oké, ik krijg best veel liefde van ze.
En ook lekkere stukjes worst.

Maar soms heb ik geen zin in
leuk doen.

Je moet goed toneel kunnen spelen
als hond.

Vrolijk doen.

Een speurhond zijn
en elke dag de postbode de
stuipe op het lijf jagen.

De vriend zijn die de baasjes nodig hebben.

Het huis bewaken en nog zoveel meer.

Nee, je kunt echt niet alleen maar
gewoon hond zijn.

Mijn baasjes verwachten heel veel van mij.

Vooraf in de avonden.

Als ze moe van hun werk komen.

Dan willen ze dat ik ze uitlaat.

Alsof ik niks doe de hele dag.

Zouden zij op hun werk ook baasjes hebben?

Die zeggen wat ze moeten doen?

Doen ze dit daarom ook bij mij?

Pff, het is om heel erg moe van te worden.

Het valt niet mee om Bob te zijn.

Top Bob, om precies te zijn.

Want dat is mijn bijnaam hier in de buurt.

Top Bob: de reddende hond.

Zo noemen mijn vrienden Doortje Dwergpoedel,

Nero Bulldog – veel spieren/weinig verstand – en

Skipper Angstteckel me.

Er is alweer heel wat gebeurd vanmorgen en de

dag is nog maar net begonnen...

2 De baas van de bus

Mevrouw Dril kriebelt me nog even onder mijn kin.

‘Dag lieve Bob van me.’

Ik nies bijna in haar gezicht.

Mijn neus raakt verstopt van haar parfum.

En daardoor... kan ik niet de speurhond zijn die ik moet zijn.

Kon ik haar dat maar vertellen.

‘Zul je goed op het huis passen, toppertje?’
vraagt mevrouw Dril.

Dan slaat de deur dicht achter meneer en mevrouw Dril.

Elke dag hetzelfde!

Hallo!

Je hebt toch zelf een bord in de tuin gezet,
met een plaatje van mij erop?

Nou ja, van een hond die iets groter is dan ik.

HIER WAAK IK, staat erop.

Wat denken ze dat ik de hele tijd aan het doen ben?

Alleen maar een beetje achter een bal aan zitten,
een botje afkluiven?

Mensen weten echt niet wat een hondenleven is.
Nee, ze zouden eens moeten weten hoe het is om
Top Bob te zijn...

Ik doe zó mijn best om de boel te bewaken.
Maar nu eet ik eerst mijn bak met brokjes leeg.
En dan begin ik aan mijn werk als waakhond.

Ik ga onder de brievenbus liggen.

Muisstil natuurlijk.

De postbode moet een lesje leren.

Wie de baas is van de brievenbus.

Dat leer ik hem elke dag.

In de verte kraken de schoenen van de postbode.

Mijn oren missen

helemaal niks.

Ik wacht rustig af.

Er vallen wat brieven
door de brievenbus...

Ik reageer nog niet.

Hij mag denken dat de kust veilig is.

Verrassing werkt altijd het beste!

Daar komt de krant...
Dat is het teken.
Eén... twee... drie!
Ik begin eraan te trekken.
En ik ga ook heel gemeen grommen.
Ik hoor hem hard wegrennen.
Hij heeft me gehoord, maar níét gezien.
Daar zorg ik wel voor.
Hij moet blijven geloven dat ik een gemene hond
ben.
Zoals op het bord bij de ingang van de tuin.
Zo, dat zit er weer op.
Ik sjok naar mijn mand.
Even bijkomen.

Was dat maar waar...

